

מראי מקומות- זבחים ק"ט

אימורין כמו כל הקטרת אימורין, או דלמא בעולה אין דין הקטרת אימורין, אלא דנכלל בהא דהבשר צריך הקטרה, והכל דין א' הוא. וא"כ, אם גרסי' ומן האימורין, א"כ י"ל דהיינו אימורי קרבנות אחרות, אבל בעולה גופא, יתכן לומר דהקטרת אימוריו הוי חלק של הקטרת בשרו (אבל לכאור' אינו מוכח). אבל אם גרסי' הקטרת אימוריה, א"כ לכאור' מוכרחין לומר דאינו דין א' עם הקטרת בשרו, דא"כ למה צריך מתני' לחדש לנו דמצטרפין, הרי זה כמו צירוף הבשר של ב' חלקי הגוף, וזה ודאי מצטרף. עוד העיר דכשהרמב"ם הביא הדין הקטרת אימורין, לא הביא כלל הדין הקטרה לענין אימורי עולה. וע"ע במקדש דוד (ה', ג'), דנקט דאין דין הקטרת אימורין בקרבן עולה, דנכלל בהקטרת כולו.

(ד) **מנין לרבות פסולין כגון הולך והיוצא-** הק' **המנחת אברהם** (עמ' ל"ט), למה צריך קרא לרבות דאף פסול יוצא חייב משום שחוטאי חוץ, הרי כל שחוטאי חוץ יש בהם פסול יוצא, וא"כ בהכי חייב רחמנא, ואי"צ לחידוש הקרא לזה. ותני' בשם הגרי"ד, דאפשר דכוונת הברייתא הוא דמיירי ביצאו כל האימורין קודם זריקה, דא"כ מלבד מה שיש בה פסול יוצא על האיברים גופייהו, הרי איכא ג"כ חסרון דאם אין בשר אין דם, וממילא הוי הזריקה פסולה, וא"כ שפיר צריך קרא לומר דחייב בחוץ משום דמתקבל בפתח אהל מועד, כיון שיש עוד פסול מלבד עיקר פסול דיוצא.

(ה) **כל המתקבל בפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ-** ע' באילת השחר שהביא מה שכ' הטהרת הקודש להוכיח מכאן, דמה שנסתפק **המשנה למלך** בהם דאמרי' דאם עלו ירדו, מהו אם משלה בהן האור, האם גם בהם אמרי' דאם עלו ירדו או לא. וכ' הטהר"ק דיש להביא ראיה מסוגיין

(א) **א' קדשים כשרין וא' קדשים פסולין שהי' פסולין בקודש והקריבן בחוץ חייב-** פרש"י, הואיל ובפנים אם עלו לא ירדו, מתקבל בפנים קרינא ב', וחייבין עליהן בחוץ. והק' תוס' לעיל (נט:), בד"ה שמתחיל בנט:), למה אמרי' דמי ששחט שלמים בחוץ קודם שנפתחו דלתות ההיכל פטור משום דבפנים פסול, הלא בכה"ג אם עלו לא ירדו. וכ' תוס' לחדש דמה דאמרי' דאם עלו לא ירדו נחשב מתקבל בפנים וחייב, זהו רק בהעלאה, דשחיטתה הי' כהלכתה. אבל בשחיטה לא אמרי' הכי, דכיון דלא הי' אף השחיטה כהלכתה, בזה לא אמרי' דמהני מה שבדיעבד אם עלו לא ירדו.

(ב) **המעלה כזית מן העולה ומן האימורין בחוץ חייב-** ע' בלקוטי הלכות (זבח תודה ד"ה ור"י אומר) דהאריך לבאר שי' רש"י ותוס' בענין הסוגיא דלעיל דשלם וחסר. והביא דשי' רש"י הוא דכל הסוגיא מיירי בשיעור העלאה בחוץ, דצריך להעלות דבר שלם ולא חסר. והק' על שי' רש"י ממתני', דמבואר דשיעורו כזית, דכזית מאן דכר שמי'. וכ' דבאמת רש"י כבר כ' שיש ג' שיטות בתנאים, יש דס"ל דבעינן בהמה שלמה, ויש דס"ל דבעינן אבר שלם, ויש דס"ל דשיעורו כזית, וא"כ י"ל דמתני' כוותי' אזיל, אולם כ' דדוחק גדול הוא לאפושזי פלוגתא כ"כ מעצמנו. וע"ש שכ' דלשי' תוס' בהסוגיא דלעיל א"ש, ע"ש.

(ג) **המעלה כזית מן העולה ומן האימורין בחוץ חייב-** כ' השטמ"ק דהגירסא הנכונה הוא ואימוריה, וכן משמע מרש"י. וע' במנחת אברהם (עמ' קס"ד) דלכאור' נח' הגירסאות באם יכולין לצרף כזית מב' קרבנות, וע"ש שהאריך בזה. ועוד שמעתי ממו"ר הרה"ג ר' משה בראון שליט"א לפרש באופן אחר, דנח' הגירסאות בגדר הא דאימורי עולה צריכין הקטרה, האם זה דין הקטרת

יתחייב בחוץ משום זה. ותי' דקודם קידוש כלי ליכא שום חיוב על העלאת חוץ, וכיון שלא נכנסו לכלי כאן, דהא קטורת דיו"כ הוא במלא חפניו, א"כ לא נתקדשו ואין שייך דין העלאת חוץ.

(ט) **והמנסך פחות משלשת לוגין יין- ע'**
במנחת אברהם (עמ' קס"ח) דכ' בשם הגרי"ז להסתפק בענין מחשבת פיגול של נסכים, האם שייך לפגל בנסכים אפי' בכזית, או דלמא צריך שלשת לוגין, כמו שיעור הפחות שבנסכים. וכ' להוכיח דהשיעור פיגול הוא שיעור שלשת לוגין, דאת"ל דהוי השיעור כזית, א"כ למה אינו חייב בחוץ אלא בשלשת לוגין, הי"ל להתחייב בכזית, כיון דמחשבת פיגול הוא כזית, אע"כ דגם שיעור פיגול אינו אלא ג' לוגין.

(י) **אמר רבה, בהקטרה דהיכל כ"ע לא פליגי- פרש"י**, בהקטרה דהיכל שבכל יום לא נאמר בו שיעור, דכל השיעור דפרס הוא שיעור דרבנן, וא"כ מודה בזה ר"א דשיעור כזית סגי כדי שיהי' הציבור יוצא חובתה, וגם חייב הוא על הקטרתה בחוץ. והק' **המשנה למלך** (תמידין ג', ב'), מה ראו חכמים לתקן שיעור זה, ועל מה סמכו. והביא מש"כ **הפסקי תוס'** **בכריתות** דבכל יום נקטר מנה, פרס בבקר, וכו', וכ' דזהו הלכה למשה מסיני, וכ' המל"מ דאפשר דזה נכלל במה דאמרי' דשיעורין הלכה למשה מסיני הם. ואף דבגמ' כאן מבואר דיוצא אפי' אם לא הקריב אלא כזית, י"ל דכל זה נכלל בההל"מ"מ, דלכתחלה צריך להקריב מנה בכל יום, פרס בשחרית ופרס בין הערבים, אבל אם הקריב כזית בכל הקטרה, יוצא בדיעבד.

דאם עלו ירדו, דאם עלו לא ירדו, א"כ אף מה שהדין הוא שאם עלו ירדו, יהי' נחשב דמתקבל בפתח אה"מ, ויהי' חייב עליה משום שחוטי חוץ, והביא מש"כ **תוס'** לעיל דמה שאם עלו ירדו אין חייבין עליו משום שחוטי חוץ. וע' מש"כ האילה"ש לדחות הראי', דאף אם אמרי' דמה שמשלה בהן האור אם עלו ירדו, מ"מ הרי כבר נשתנה מה שעלה, ודבר אחר הוא, ולכן אי"ז נקרא שהדבר כמו שהי' מתקבל בפתח אהל מועד.

(ו) **והקטורת- פרש"י פרס בשחרית. וכ' השפת אמת** דע"כ אזיל רש"י לפי הה"א של הגמ', דמייירי בקטורת של כל יום, אבל לפי המסקנא מייירי בקטורת דיו"כ, וע"ש שתמה על הרע"ב דפי' כמו הה"א של הסוגיא.

(ז) **והקטורת- ע' במקדש דוד** (כ"ז, ט'), שכ' דלכאור' מה דאמרי' דחייב על קטורת דחוץ, אם מייירי בקטורת דיו"כ, א"כ לכאור' פשוט דאין צריך להקריבו על מזבח בחוץ כדי להתחייב, שהרי אף בפנים אינו מוקטר על המזבח. וכ' להסתפק בקטורת של כל יום, האם אמרי' דכיון דהובא על מזבח בפנים, א"כ צריך מזבח בחוץ כדי להתחייב, או דלמא, כיון דמזבח הפנימי אינו בנין אלא כלי, וזה לא שייך בחוץ, א"כ אי"צ למזבח בחוץ. וע"ע בהערת שמועת חיים שם, שהביא מש"כ **ההעמק דבר** בפ' קרח, דמה דאהרן הקריב הקטורת בחוץ כדי לעצור המגפה, בעצם עבר איסור דהעלאת חוץ, אלא דהי' מותר לעשות כן משום פקוח נפש, ומבואר דס"ל להנצי"ב דאי"צ מזבח כדי לעבור בדין העלאת חוץ.

(ח) **דמר סבר מלא חפניו דוקא- הק' השפת אמת** (ד"ה וצריכין), אפי' אם אמרי' דמלא חפניו דוקא, ולכן אינו יכול להיות חייב על קטורת דחוץ משום קטורת דיו"כ, למה אינו חייב משום קטורת דהיכל, שהרי קטורת שהביא לקדש הקדשים ראוי להיות ג"כ בהיכל, וא"כ